

allerede i de personlige Ydelser bære en saa stor Del af Forsvarsvæsenets Byrder. Man tænker sig saaledes, at Indtægter under 1,000 Kr. i Kjøbenhavn, 900 i Kjøbstæderne og 800 paa Landet skulle være fritagne for Skat, at Indtægter under 2,500 Kr. skulle fradrages henholdsvis de ovenfor nævnte Beløb, og Indtægter, der ligge mellem 2,500 Kr. og 4,000 Kr., skulle fradrages ligeledes henholdsvis Halvdelen af de nævnte Beløb, medens Indtægter over 4,000 Kr. skulle svare fuld Skat. Paa lignende Maade antager man, at Formuer under 10,000 Kr. i Kjøbenhavn, 9,000 Kr. i Kjøbstæderne og 8,000 Kr. paa Landet skulle være skattefrie, at Formuer under 25,000 Kr. skulle fradrages henholdsvis de ovenfor nævnte Beløb og Formuer mellem 25,000 og 40,000 Kr. skulle fradrages henholdsvis Halvdelen af de nævnte Beløb, medens Formuer over 40,000 Kr. svare Skat af det fulde Beløb. Skulde det vise sig, at Udbyttet af Skatten i de første Aar ikke udgjorde 3 Millioner Kr. aarlig, tør man dog vente, at dette vilde opveies ved Indtægtens og Formuens Stigen i de senere Aar, og i hvert Fald vilde Følgen kun kunne blive, at der medgik et Aar eller to flere, inden at den hele Sum af 30 Millioner Kroner ad denne Vej var tilveiebragt. Hvad man imidlertid her har udtalt som Flertallets Tanke, kan kun paa dette Standpunkt være Antydninger, der i flere Punkter kunne modificeres efter nærmere Undersøgelse og Overveielse; men i hvert Fald vilde en saadan lempelig Skat, der retfærdigere end de fleste nuværende Statskatter fordeltes efter Skatteevnen, ikke kunne blive egentlig trykkelige."

Det er maaste ikke overflødig udtryffeligt at tilføie, at der ifølge det stillede Forslag Intet vil være til Hinder for at paabegynde de paagjældende Anlæg m. m., saasnart som Loven om den nævnte Skat er vedtagen og stadfæstet, medens det naturligt vil medtage nogen Tid, inden Udbyttet af Skatten vil kunne indflyde i Statskassen. De fornødne Forskud i saa Henseende ville lettelig kunne gives ved Finantsloven samtidig med Bevillingen af Arbejderne for det første Aar.

En enkelt Modifikation har man dog troet, at man burde tilraade i det ifjor fremskillede Forslag. Paa indeværende Aars Finantslov er der bevilget dels ordinært dels ekstraordinært Midler til at paabegynde det Pantserflib, som ifjor var indbefattet i det af Hærudvalgets Flertal gjorte Forslag. En Redfættelse af den herved berørte Sum vil saaledes derved være motiveret. Forøvrigt har man bemærket, at Flertallets Forslag ifjor er blevet saaledes misforstaaet, som om man havde tilraadet at bygge tre saadanne Pantserflibe, og da Regjeringsforslaget i Aar udtryffeligt nævner „to andre lignende Pantserbatterier," har Udvalgets Flertal heri fundet Anledning til paany at udtale sin Lovf. om den Forøgelse af Flaadens Materiel, der tilsigtes, fremtidig vil

gaa i Retning af større Pantserflibe. Endelig anser man det for rigtigt yderligere at betone Vægten af det Forsvarssystem ved Hjælp af Søminer og flydende Forter, som Flertallet ifjor tog Ordet for. Et første Forsøg med flydende Forter vil formentlig heldigst kunne udføres med to saadanne. Efter de foreliggende Oplysninger tør man imidlertid ikke vente, at et flydende Fort kan bygges og bestyres med saa svære Kanoner som ønskeligt for en Bekostning af mindre end 2,300,000 Kr.

Udvalgets Mindretal (Dinesen, Gad, Ravn, Scavenius, Kermansen, Thomsen og Lvermoes) har hverken kunnet tiltræde de af Flertallet fremsatte Anskuelser eller slutte sig til de af dette anbefalede Ændringsforslag, og det skal derfor i den nedenfor følgende Udtalelse nærmere begrunde det Standpunkt, som det har troet at burde indtage ligeoverfor Lovforslaget, et Standpunkt, som iøvrigt i det Væsentlige falder sammen med det, som Mindretallet i det ifjor nebfatte Hærudvalg indtog ligeoverfor det tilsvarende Lovforslag.

Mindretallet maa være enigt med Lovforslagets Motiver i, at de overordentlige Foranstaltninger, som i Diebliffet ville være at træffe til Fremme af Forsvarsvæsenets Udvikling, hovedsagelig bør være rettede mod det Maal: først og fremmest at lette Hæren og Flaadens Løsningen af deres Opgave, naar denne stilles dem under de for Krigsføringen ugunstige Betingelser, og naar Opgaven derved væsentligt er bleven indskrænket til at skulle saa længe som muligt dække de Dele af Landet, hvor et Forsvar under saadanne Forhold overhovedet er muligt, og hvis Besættelse af Hændens Kropper vil være mest afgjørende med Hensyn til Krigsføringens Fortsættelse og derved tillige mest skjæbnsvanger for hele Landets fortsatte Bestaaen.

Mindretallet maa ligeledes være enigt med Lovforslagets Motiver i, at det „paa en Tid, hvor saa mange andre Stater i Europa med Dygtighed, Skærthed og store Opoffrelser forstærke deres Angrebsmidler," bliver mere og mere paatrængende for os hurtigt og resolut at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Udvikling af vort Lands Forsvarsmidler, og det bliver derfor efter dets Formening Aar for Aar mere og mere uforvarligt at frygte Paabegyndelsen af de Foranstaltninger, som erkendes paatrængende, til Betingelser, hvis Opfyldelse kun vilde skyde deres Sværtsættelse ud i en aldeles ubestemmelig Fremtid.

De Foranstaltninger, hvortil der i Lovforslaget begjæres de nødvendige Midler, sigte alle mod det Maal, der ovenfor er angivet, og Mindretallet maa derfor anbefale det forlangte Beløb bevilget, om end med nogle enkelte Ændringer, saa dog i det Væsentlige uforandret. Tilfammen ere Udgifterne anslaaede til 33 Millioner Kroner,